

Dental implant placement in patients with oral manifestations of autoimmune diseases

M.Kakava¹, E. Florou¹, N. Kolomvos², L. Goutzanis²

The placement of osseointegrated dental implants in totally or partially edentulous patients suffering from autoimmune diseases with simultaneous oral lesions is a controversial and still under investigation subject. The purpose of this literature review is to present the results of publications and clinical studies concerning the interaction between dental implants and specific autoimmune diseases and summarize the instructions for the ability of dental implant placement in these patients and the preoperative, intraoperative and postoperative treatment and follow-up. The existing literature is quite limited. The diseases included in this article are scleroderma, oral lichen planus, pemphigus vulgaris, Sjögren's syndrome, rheumatoid arthritis, epidermolysis bullosa and Crohn's disease. The majority of the articles conclude that implant placement in these patients is possible under certain conditions. The therapist should take under consideration the severity and the progress of autoimmune diseases, the existence of other diseases, the medication, the bone quality and quantity, oral mucosal health and also his experience. The knowledge of signs and symptoms, systemic and particularly oral manifestations and the therapeutic treatment of each disease are essential for the right treatment planning. There are no statistically significant differences between patients with autoimmune diseases and the general population as regards postoperative complications and progress, edema and pain, osseointegration and the development of peri-implant mucositis and peri-implantitis. Osseointegrated dental implants reduce oral manifestations in these patients and provide improved quality of life and oral health. They prevent bone resorption, increase the containment of the prosthesis, reduce the associated ulcers and allow for easier modifications of the prosthesis as the disease progresses.

Key words: osseointegrated dental implants, autoimmune diseases, peri-implant mucositis, peri-implantitis

Odontostomatological Progress 2018, 72 (3): 446-463

1. DDS
2. DDS, Dr.Dent

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Τοποθέτηση οστεοενσωματούμενων οδοντικών εμφυτευμάτων σε ασθενείς με στοματικές εκδηλώσεις αυτοάνοσων νοσημάτων

Μ. Κακάβα¹, Ε. Φλώρου¹, Ν. Κολόμβος², Λ. Γκουτζάνης³

Σκοπός της παρούσας βιβλιογραφικής ανασκόπησης είναι να παρουσιάσει τα αποτελέσματα εργασιών, κλινικών και πειραματικών μελετών σχετικά με την αλληλεπίδραση των οστεοενσωματούμενων εμφυτευμάτων με επιμέρους αυτοάνοσα νοσήματα και να συνοψίσει τις κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με τη δυνατότητα τοποθέτησης εμφυτευμάτων σε αυτούς τους ασθενείς, την προεγχειρητική, διεγχειρητική και μετεγχειρητική αντιμετώπιση και την παρακολούθησή τους. Η υπάρχουσα βιβλιογραφία είναι αρκετά περιορισμένη. Τα νοσήματα τα οποία αναλύονται στην εργασία είναι το σκληρόδερμα, ο ομαλός λειχήνας, η κοινή πέμφιγα, το σύνδρομο Sjögren, η ρευματοειδής αρθρίτιδα, η πομφολυγώδης επιδερμόλυση και η νόσος του Crohn.

Σχεδόν όλες οι εργασίες καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η τοποθέτηση εμφυτευμάτων στους ασθενείς αυτούς είναι εφικτή, υπό προϋποθέσεις, και πάντα λαμβάνοντας υπ' όψιν τη βαρύτητα και την ενεργότητα του αυτοάνοσου νοσήματος, τη συννοσηρότητα, τη φαρμακευτική αγωγή που ακολουθείται, την ποιότητα και ποσότητα του οστού, την κατάσταση του στοματικού βλεννογόνου, καθώς και την εμπειρία του επεμβαίνοντος. Η γνώση των σημείων και συμπτωμάτων, των συστημικών και ιδιαίτερα των στοματικών εκδηλώσεων και της θεραπευτικής αντιμετώπισης του εκάστοτε νοσήματος είναι επιτακτική ανάγκη για την εκπόνηση ενός άρτιου σχεδίου θεραπείας. Δεν έχουν σημειωθεί στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα σε ασθενείς με αυτοάνοσα νοσήματα και στον γενικό πληθυσμό σε ό,τι αφορά στις μετεγχειρητικές επιπλοκές και στη μετεγχειρητική πορεία, όπως: το οίδημα και ο πόνος, η οστεοενσωμάτωση και η εμφάνιση περιεμφυτευματικής βλεννογονίτιδας και περιεμφυτευματίτιδας. Η επώλυση ναι μεν μπορεί να καθυστερήσει, αλλά συνήθως είναι ομαλή.

Τα οστεοενσωματούμενα εμφυτεύματα φαίνεται ότι περιορίζουν τις στοματικές εκδηλώσεις των νοσημάτων, αλλά και προσφέρουν ένα βελτιωμένο επίπεδο ζωής και στοματικής υγείας. Προλαμβάνουν την απορρόφηση του οστού, αυξάνουν την συγκράτηση της προσθετικής εργασίας, μειώνουν τις ελκώσεις που σχετίζονται με αυτή και επιτρέπουν ευκολότερη τροποποίηση των εργασιών καθώς εξελίσσεται η εκάστοτε νόσος.

Λέξεις ευρητηρίου: οστεοενσωματούμενα οδοντικά εμφυτεύματα, αυτοάνοσα νοσήματα, περιεμφυτευματική βλεννογονίτιδα, περιεμφυτευματίτιδα

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2018, 72 (3): 446-463

1. Οδοντίατρος
2. Λέκτορας
3. Επίκουρος Καθηγητής

Κλινική Στοματικής & Γναθοπροσωπικής Χειρουργικής, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδή, 115 27 Αθήνα